

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 29 grudnia 2025 r.

Pozycja 315

POSTANOWIENIE

z dnia 31 lipca 2025 r.

Sygn. akt Ts 30/25

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.S. o zbadanie zgodności:

art. 607k – 607z oraz art. 607p § 1 pkt 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r.
– Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37, ze zm.), z art. 18,
art. 30, art. 41 ust. 4, art. 47 i art. 55 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej
Polskiej,

p o s t a n a w i a:

1) odrzucić wniosek o przedłużenie terminu usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej;

2) odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

J.S., obywatel niemiecki (dalej: skarżący), 17 stycznia 2025 r. skierował do Trybunału drogą mailową skargę konstytucyjną sporządzoną przez prawnika zagranicznego.

Skarga konstytucyjna została złożona w Trybunale w związku z postanowieniem Sądu Okręgowego w J., Wydział III Karny z 16 grudnia 2024 r. (sygn. akt [...]), orzekającego wobec skarżącego wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego 28 października 2024 r. w sprawie o sygn. [...] przez Trybunał Federalny w Karlsruhe w Republice Federalnej Niemiec, w celu przeprowadzenia przeciwko skarżącemu postępowania karnego o czyn stanowiący podstawę europejskiego nakazu aresztowania, a także przedłużającego wobec skarżącego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania o dalsze 30 dni, tj. do 3 lutego 2025 r. do godz. 06:10. Skarżący poinformował, że w jego sprawie zostało również wydane „[p]ostanowienie Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 10 stycznia 2025 r., które niestety nie zostało [mu] jeszcze doręczone, opiera się na kwestionowanych standardach i narusza uprawnienia skarżącego wynikające z art. 18, art. 30, art. 41 [ust.] 4, [art.] 47 i art. 55 [ust.] 4 Konstytucji” (s. 2 skargi).

W skardze konstytucyjnej skarżący sformułował wniosek „o wydanie decyzji tymczasowej” w sprawie „zawieszenia ekstradycji”. Wniosek nie zawiera żadnego uzasadnienia.

Skarżący twierdzi, że w sprawie, w związku z którą wystąpił do Trybunału, z powodu niejasności zakwestionowanych w niej przepisów doszło do naruszenia przysługującego mu prawa do obrony.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 6 marca 2025 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 20 marca 2025 r.) wezwał skarżącego do: 1) doręczenia: prawidłowo podpisanego egzemplarza skargi konstytucyjnej wraz z czterema jej podpisanymi odpisami; pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami); odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem orzeczenia ostatecznego, z którym skarżący wiąże naruszenie jego konstytucyjnych praw i wolności (wraz z uzasadnieniem i czterema kopiami), tzn. postanowienia Sądu Apelacyjnego w W. z 10 stycznia 2025 r.; odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności postanowienia Sądu Okręgowego w J. z 16 grudnia 2024 r. (sygn. akt [...]); 2) wskazania oraz udokumentowania daty doręczenia skarżącemu ostatecznego orzeczenia (przesłanie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty, w której doręczone zostało to orzeczenie, wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki albo elektronicznego potwierdzenia odbioru) wraz z czterema kopiami; 3) poinformowania, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia (wraz z czterema kopiami).

W terminie wskazanym w zarządzeniu do Trybunału nie wpłynęło żadne pismo procesowe.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 10 czerwca 2025 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 18 czerwca 2025 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi przez: 1) doręczenie: dokumentu uprawniającego M.K. do świadczenia pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (tj. dokumentu potwierdzającego wpis na jedną z list prawników zagranicznych, prowadzoną odpowiednio przez okręgowe rady adwokackie lub rady okręgowych izb radców prawnych – art. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, Dz. U. z 2020 r. poz. 823); pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), spełniającego warunki określone w art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK; prawidłowo podpisanego egzemplarza skargi konstytucyjnej wraz z czterema jej podpisanymi odpisami; odpisów (lub kopii poświadczonych przez pełnomocnika skarżącego za zgodność z oryginałem) ostatecznego orzeczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz orzeczeń potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami); 2) wskazanie, które konstytucyjne wolności lub prawa skarżącego wyrażone w art. 18, art. 30, art. 41 ust. 4, art. 47 i art. 55 ust. 4 Konstytucji, i w jaki sposób – zdaniem skarżącego – zostały naruszone; 3) uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze art. 607k – 607z ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (obecnie: Dz. U. z 2025 r. poz. 46, ze zm.) ze wskazanymi wolnościami lub prawami skarżącego, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 4) wskazanie oraz udokumentowanie daty doręczenia skarżącemu ostatecznego orzeczenia (przesłanie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty, w której doręczone zostało to orzeczenie, wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki albo elektronicznego potwierdzenia odbioru) wraz z czterema kopiami; 5) poinformowanie, czy od

orzeczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji, został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia (wraz z czterema kopiami).

W piśmie złożonym 24 czerwca 2025 r. (data nadania) skarżący wniósł o przedłużenie terminu usunięcia braków formalnych. Powyższe pismo zostało także doręczone pocztą elektroniczną (data wpływu 25 czerwca 2025 r.).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 10 czerwca 2025 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi, w tym także tych, które nie zostały usunięte w wykonaniu zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2025 r. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania braków zawarto pouczenie, że w wypadku nieusunięcia ich w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 10 czerwca 2025 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącego 18 czerwca 2025 r. W ustawowym terminie skarżący nie usunął braków wskazanych w zarządzeniu.

2. Trybunał stwierdza, że złożony przez pełnomocnika wniosek o przedłużenie terminu dokonania powyższej czynności procesowej jest niedopuszczalny. Termin usunięcia braków formalnych skargi jest terminem ustawowym określonym w art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, natomiast zgodnie z art. 166 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, ze zm.; dalej: k.p.c.) przedłużyć można jedynie termin sądowy.

Trybunał zwraca uwagę, że jeśli z przyczyn obiektywnych skarżący nie jest w stanie w terminie usunąć braków formalnych skargi konstytucyjnej, to zgodnie z art. 36 u.o.t.p.TK w związku z art. 168 k.p.c. może wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu podjęcia tej czynności. Warunkami uwzględnienia wniosku – zgodnie z art. 168 i art. 169 k.p.c. – są: wniesienie wniosku w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminowi; jednocześnie z wniesieniem wniosku dopełnienie czynności, dla której określony był termin; uprawdopodobnienie, że uchybienie terminowi nastąpiło bez winy wnioskodawcy.

Do dnia wydania niniejszego postanowienia skarżący nie usunął braków formalnych, o których mowa w zarządzeniu z 10 czerwca 2025 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu.

Powyższa okoliczność jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

3. Ze względu na odmowę przekazania skargi do merytorycznej oceny wniosek o wydanie postanowienia tymczasowego stał się bezprzedmiotowy.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.